

Teknisk beskrivning för beräkning av Pahkalampi mineraltillgång, Tormua.

Klassificering	Ton	Halt	Kg Guld	Oz Guld
<i>Antagen mineraltillgång</i>	590 000	3,5	2 100	66 000

Tormua skifferbälte utgör den nordöstra delen av Suomussalmi grönstensbälte som har en ålder på 2,7 till 3 miljarder år. Berggrunden domineras av vulkaniska bergarter. Projektet består av ett flertal guldanomala områden, två av dessa är Pahkalampi och Moukkori.

I Pahkalampi förekommer förutom vulkaniska bergarter också sedimentära skiffrar och en turmalinförande granitisk bergart. Berget har veckats i flera deformationsfaser och mineraliseringarna antas ha bildats under den tredje fasen för cirka 2,7 miljarder år sedan.

Mineraliseringen i Moukkori är associerad till en förkastningszon som ligger i axelplanet av en större veckstruktur. Dess motsvarighet i Pahkalampi kontrolleras av likartade strukturer. Guldet är relativt grovt och ligger fritt, oftast med magnetkis och lite markasit, pyrit, blyglans, zinkblände och kopparkis.

Den beräknade mineraltillgången för Pahkalampi fyndigheten, Tormua, baseras på 4 264 bormeter i berg, från 34 kärnborrhål, varav 8 st T46 och resterande T56 samt 8 RC hål 113 mm. Totalt 42 borrhål. Samtliga borrhål är borrhåll under åren 1990-1997 av GTK.

Hela den beräknade mineraltillgången baseras på analyser från dessa borrhål. Borrhätets täthet varierar över malmen från de tätborrade delarna med ett borrhållsavstånd på 12,5*30 meter, med 12,5 meter mellan profilerna, och 30 meter mellan hålen i profilerna, till de mer glesborrade områdena där profilavstånd och hållavstånd är 50 meter.

Beräkningen av den antagna mineraltillgången är utförd med polygonmetoden vilket är en traditionell geometrisk beräkningsmetod. Metoden innebär att ett block späns ut från en analyserad guldzon i borrhålet. Blocket späns ut halvvägs till nästa information vilket i sidled är intilliggande borrhål och vertikalt är ett under eller överliggande borrhål. Blockbredden är konstant i varje enskilt block och sammanfaller med guldzonens horisontella bredd i borrhålet. Riktningen på blocket är vinkelrätt mot borrhålet samt vertikalt stående eftersom borrhålen bedöms löpa vinkelrätt mot de guldförande zonerna. Om inget borrhål finns vid sidan, över eller under de skapade blocken, så späns blocken ut maximalt 50 meter åt sidan eller vertikalt. Detta avstånd är valt därför att det bedöms överensstämma med denna guldmineraliserings geostatistiska kontinuitet både längs med guldzonerna samt vertikalt i guldzonerna. Guldhaltarna på blocken är den genomsnittliga halten från de ingående analyserna i respektive guldzon.

Minimihalten på varje enskilt block är satt till 1 gram guld/ton malm (block cut off 1 g/ton). I huvudsak är alla analyser baserade på 1 meters sektioner, i vissa borrhål finns kortare analyssektioner, i dessa fall har flera/delar av sektioner slagits ihop till meter sektioner. Borrhållarna har sågats eller klivits på längden och 50 % av kärnan skickades till analys. Resterade del av kärnan har behålls som referensprov.

Samtliga analyser av borrhåll har analyserats vid Finska statens laboratorier (GTK) enligt metoderna 521U (5 g GFAAS) och 705A (50 g FAAS). Kontrollanalyser har utförts enligt metoderna 522 U (20 g GFAAS) och 705A (50 g FAAS).

Peter Kuiper

Av Svemin utsedd kvalificerad person